

Sygn. akt I C 1560/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant: p. o. prot. sąd. Anna Ludwiniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2021 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko E. R.

o zapłatę 3 300 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od pozwanej 3300,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 24 listopada 2019 r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że 24 października 2019r. pomiędzy powodem prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie obrotu wierzytelnościami wynikającymi z wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego a pozwaną doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności wobec (...) S.A. wynikającej z wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego przez pozwaną. Strona powodowa wskazała, że na dzień podpisania umowy cesji uzyskała od pozwanej informację, że nie otrzymała od (...) S.A. żadnych płatności wynikających z przelewanej wierzytelności. Powód w celu ustalenia rzeczywistej kwoty zwrotu prowizji z tytułu wcześniejszej spłaty kredytu zlecił wykonanie opinii profesjonalnemu podmiotowi gospodarczemu tj. Krajowemu Centrum (...) i za jej wykonanie uiszczył opłatę 300 zł. Spółka (...) S.A. w piśmie z 5 listopada 2019r. poinformowała powoda, że dokonała całkowitego rozliczenia kosztów kredytu z pozwaną dokonując zapłaty na jej rzecz kwoty 33924,36 zł w dniu 31 stycznia 2019r. W związku z tym strona powodowa na piśmie odstąpiła od umowy cesji zawartej z pozwaną 21 października 2019r. i wezwała pozwaną do zapłaty 3300 zł w terminie 7 dni. Pismo to doręczono pozwanej 15 listopada 2019r. z

Pozwana E. R. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Starszego Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku, w sprawie I Nc 2248/20 zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana przyznała, że zawarła z powódką umowę przelewu wierzytelności i otrzymała kwotę 3000 zł tytułem zapłaty ceny wierzytelności wynikającej z umowy kredytu konsumenckiego zawartej przez pozwaną z (...) S.A. Pozwana dokonała wcześniejszej spłaty kredytu w dniu 30 stycznia 2019r. i w związku z tym wystąpiła do kredytobiorcy o zwrot wszelkich kosztów i nadpłat wynikających z wcześniejszej spłaty kredytu. Pozwana otrzymała od kredytodawcy 33924,36 zł zwrotu z tytułu nadpłat. Pozwana w lutym 2019r. udała się do biura kredytowego, w którym udzielono jej kredytu, aby ustalić, czy faktycznie wpłacono jej wszystkie należne środki z odsetkami z tytułu wcześniejszej spłaty kredytu. Sprawą zajął się P. Z., który w imieniu pozwanej zlecił powódcie analizę sprawy i który później jako pośrednik zawarł z pozwaną umowę dotyczącą cesji wierzytelności na rzecz powódki. Pozwana wskazała, że pośrednik poinformował ją wcześniej, że ustalono iż należy jej się jeszcze zwrot kwoty 3000 zł z

tytułu nadpłat kredytu i kwotę tę pozwana otrzyma po zawarciu z powódką umowy cesji, zaś powódka ma się zwrócić do kredytobiorcy o jej zwrot. Pozwana wskazała, że nigdy nie otrzymała do wglądu opinii dotyczącej wyliczenia kwoty zwrotu, a ponadto, że powódka otrzymała od (...) S.A. częściowy zwrot w wysokości 1143,76 zł. Zdaniem pozwanej powódka nie miała podstaw do odstąpienia od umowy cesji albowiem otrzymała w wyniku swego działania kwotę 1146,76 zł tytułem zaspokojenia jej roszczeń. Pozwana zarzuciła, że informowała powódkę tj. pośrednika P. Z. o fakcie otrzymania częściowego zwrotu nadpłat od kredytodawcy i przedstawiła pośrednikowi potwierdzające te okoliczności dokumenty. Pozwana wskazała, że powódka jako profesjonalista powinna samodzielnie dokonać analizy sprawy, a nie zlecać jej przeprowadzenie firmie zewnętrznej, w związku z tym powinna ponieść odpowiedzialność za różnicę wynikająca z tych kwot. Ponadto pozwana podniosła, że nigdy nie otrzymała tej ekspertyzy, za którą powódka żąda zwrotu kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana E. R. korzystała z usług biura pośrednictwa kredytowego, gdzie między innymi zawarła w dniu 1 sierpnia 2018r. umowę kredytu konsumenckiego nr (...) udzielonego przez (...) S.A. z siedzibą w G., na mocy której pozwanej udzielono kredytu w kwocie 40 000 zł, z prowizją w wysokości 40000 zł oraz terminem spłaty w 48. miesięcznych ratach do dnia 8 sierpnia 2022r. Pośrednikiem kredytowym obsługującym pozwaną był P. Z.. Pozwana zawarła z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu konsolidacyjnego w celu wcześniejszej spłaty kredytów konsumenckich pobranych w „parabankach”, w tym w (...) S.A. Pozwana po spłacie kredytu konsumenckiego w dniu 30 stycznia 2019r. w kwocie 77024,00 zł, już w dniu 31 stycznia 2019r. otrzymała przelewem od (...) S.A. z siedzibą w G. zwrot nadpłaty w wysokości 33924,36 zł. Pozwana po rozliczeniu kredytu przez (...) S.A. w lutym 2019r. udała się do pośrednika kredytowego P. Z., aby sprawdził czy rozliczenie kredytu zostało dokonane prawidłowo. Pośrednik zaproponował pozwanej skorzystanie z profesjonalnej firmy, która zajmuje się odzyskiwaniem prowizji i odsetek od wcześniej spłaconych kredytów konsumenckich. Pozwana przekazała pośrednikowi P. Z. wszystkie posiadane dokumenty, w tym potwierdzenie przelewu przez kredytodawcę na rachunek pozwanej kwoty 33924,36 zł tytułem nadpłaconej prowizji. Pośrednik w okresie od lutego do września 2019 r. załatwiał formalności ze stroną powodową. Umowę przelewu wierzytelności pozwana podpisała w biurze pośrednika. Umowa została sporządzona i w sposób kompletny wypełniona na formularzu, który pośrednik P. Z. przedstawił pozwanej do podpisu w dniu 21 października 2019r. Zgodnie z tym formularzem dane osobowe pozwanej jako cedenta zostały wpisane drukiem w tabeli obejmującej informacje o Cedencie, zaś jako cesjonariusza wskazano stronę powodową tj. L. Sp z o.o. z siedzibą we W. reprezentowaną przez (w tabelce wymieniono członków zarządu: G. G., W. M. i G. L.). W § 1 umowy dotyczącej przedmiotu umowy wskazano, że jest nim: wierzytelność wynikła z umowy kredytu konsumenckiego nr (...) z 1 sierpnia 2018 r. udzielonego przez (...) S.A. obejmującą w szczególności wierzytelność o zwrot wszelkich nienależnie pobranych opłat i kosztów oraz o zwrot kosztów w związku z wcześniejszą spłatą kredytu konsumenckiego wraz ze wszystkimi związanymi z tymi wierzytelnościami prawami m.in. odsetkami za zwłokę i opóźnienie. Zgodnie z § 1 ust. 2 umowy cesji cena do wypłaty dla cedenta za zbywaną wierzytelność w wysokości 3000 zł zostanie uiszczona w terminie 7 dni roboczych od otrzymania przez cesjonariusza dwóch podpisanych przez cedenta egzemplarzy umowy przelewu wierzytelności oraz podpisanego przez cedenta zawiadomienia o przelewie.

Zgodnie z § 2 umowy cesji cedent oświadczył między innymi, że nie otrzymał od dłużnika żadnych płatności wynikających z przelewanej wierzytelności, a ponadto cedent zobowiązał się przekazać cesjonariuszowi wszelkie dokumenty konieczne do skutecznego dochodzenia roszczeń od dłużnika, które obejmują w szczególności dokumentację kredytową. Według ust. 4 § 2 umowy w przypadku, gdyby którekolwiek z oświadczeń cedenta nie odpowiadało prawdzie lub w przypadku zatajenia przez cedenta innych okoliczności z przedmiotową wierzytelnością – Cesjonariusz może w każdym czasie skorzystać z prawa odstąpienia od umowy. Cedent jest zobowiązany w takiej sytuacji do zwrotu wszelkich otrzymanych od Cesjonariusza kwoty pieniężnych i wszelkich innych poniesionych przez niego kosztów.

Pozwana podpisała umowę przelewu bez wcześniejszego jej przeczytania. Za stronę powodową podpis w dniu 24 października 2019r. złożył G. G. – wiceprezes zarządu spółki.

Strona powodowa w dniu 24 października 2019 r. przełała na rachunek bankowy pozwanej kwotę 3000 zł tytułem zapłaty ceny wierzytelności z umowy nr (...).

G. L. - Kancelaria (...) sporządził w dniu 24 październik 2019r. na zlecenie strony powodowej opinię w przedmiocie wyliczenia zwrotu kosztów kredytu konsumenckiego nr (...) z 1 sierpnia 2018 r. zgodnie z którą liczba dni kredytowania w okresie od 1 sierpnia 2018r. do 8 sierpnia 2022r. wynosiła 1468 dni. Okres faktycznego kredytowania – 181 dni, liczba dni za które należny jest zwrot kosztów kredytu – 1287 dni. Kwota kosztów kredytu za jeden dzień: 27,24795640327 zł. Stąd kwota kosztów kredytu należnych kredytodawcy wyniosła 4931,88 zł, a kwota kosztów kredytu podlegających zwrotowi – 35068,12 zł.

G. L. wystawił stronie powodowej w dniu 24 października 2019r. fakturę na kwotę 369 zł brutto, 300 zł netto za sporządzenie opinii dotyczącej opłat bankowych.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. pismem z 5 listopada 2019r. powiadomiła strona powodową, że wcześniejsza spłata pożyczki nr (...) nastąpiła 30 stycznia 2019r. poprzez wpłatę kwoty 77024 zł, w wyniku czego powstała nadpłata w wysokości 33924,36 zł, która już w dniu 31 stycznia 2019r. została zwrócona E. R..

W piśmie tym uznano wskazaną przez powoda kwotę do zwrotu w wysokości 35068,12 zł oraz uwzględniając dokonany zwrot 33924,36 zł, postanowiono pozostałą do zwrotu kwotę 1143,76 zł wypłacić na wskazany przez powoda rachunek bankowy w ciągu maksymalnie 30 dni. Jednocześnie wskazano, że roszczenie o zwrot kosztów sporządzenia opinii jest całkowicie bezzasadny. Do pisma dołączono potwierdzenie przelewu kwoty 33924,36 zł w dniu 31 stycznia 2019r. na rachunek pozwanej.

Strona powodowa pismem z 13 listopada 2019r. skierowanym do pozwanej odstąpiła od umowy przelewu i wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 3369 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma.

Pozwana, zarówno przed podpisaniem umowy cesji, jak i po jej podpisaniu nie miała bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami strony powodowej, nikt z nią nie rozmawiał na temat warunków umowy cesji, w tym wysokości przysługującej jej wobec kredytodawcy wierzytelności oraz treści i warunków umowy. Wszystkie formalności związane z tą umową załatwiał pośrednik P. Z., któremu pozwana dostarczyła wymagane dokumenty, w tym potwierdzenie przelewu na jej rachunek zwrotu części kosztów kredytu, zaś strona powodowa pośrednikowi dostarczyła wypełniony formularz umowy. Pozwana zaprzeczyła zarzutom powoda, że zataiła przed nim informacje dotyczące otrzymanego zwrotu części kosztów.

Pozwana nie otrzymała od strony powodowej zwrotu środków finansowych otrzymanych przez powoda od kredytodawcy w kwocie 1143,76 zł.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanej k. 43;
- umowa przelewu wierzytelności k. 7 – 8;
- potwierdzenie przelewu ceny wierzytelności k. 9;
- faktura Vat (...) k. 10;
- pismo (...) S.A. z 05.11.2019r. k. 11;
- potwierdzenie przelewu kwoty 33924,36 zł;
- oświadczenie o odstąpieniu od umowy z potwierdzeniem jego nadania i doręczenia k. 13, 14 – 16;

- opinia w przedmiocie wyliczenia zwrotu kosztów kredytu k. 37 – 39.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Strona powodowa dochodziła roszczeń z umowy cesji wierzytelności zawartej z pozwaną, wskazując że skutecznie od umowy tej odstąpiła. Strona powodowa w pozwie wskazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się obrotem wierzytelnościami wynikającymi z wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego. Pozwana E. R. niewątpliwie posiadała status konsumenta w rozumieniu art. 22¹ kc. Strona powodowa zarzucała pozwanej, że zataiła ona jako cedent przed stroną powodową jako cesjonariuszem okoliczność, że otrzymała przed zawarciem umowy cesji znaczną część wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów kredytu konsumenckiego wobec jego wcześniejszej spłaty. Pozostałe okoliczności faktyczne były pomiędzy stronami bezsporne.

Z relacji pozwanej wynika, że to pośrednik P. Z. załatwiał wszystkie formalności ze stroną powodową; że strona powodowa otrzymywała od pośrednika wszelkie dostarczone mu przez pozwaną informacje i dokumenty, a także że powódka sporządziła umowę przelewu i dostarczyła ją pośrednikowi. Pozwana natomiast przekazała pośrednikowi wszelkie informacje dotyczące umowy kredytu oraz jego spłaty i rozliczenia po wcześniejszej spłacie.

Podkreślić należy, że pozwana dokonała spłaty kredytu konsumenckiego w dniu 30 stycznia 2019r., a kredytobiorca już w dniu 31 stycznia 2019r. dokonał zwrotu kwoty 33 924,36 zł tytułem części nienależnie pobranej prowizji. Pozwana po rozliczeniu umowy kredytu udała się do pośrednika kredytowego P. Z., żeby ustalić, czy rozliczenie to zostało dokonane prawidłowo. Podkreślić należy, że pozwana – co także wynika z zeznań składanych przed Sądem – nawet nie zakładała, że przedmiotem umowy cesji mogła być cała należna jej kwota z tytułu nadpłaconych kosztów kredytu, ostatecznie wyliczona przez stronę powodową na 35068,12 zł. Pozwana bowiem bez podejmowania jakichkolwiek działań otrzymała od (...) S.A. dzień po dokonanej spłacie zwrot kwoty 33924,36 zł na rachunek bankowi, zaś w lutym 2019 r. poszła do biura pośrednika, który między innymi pośredniczył w zawarciu umowy kredytu z (...) S.A., aby sprawdzić, czy wypłacona kwota została prawidłowo wyliczona. Pozwana przedstawiła pośrednikowi wszystkie niezbędne do dokonania tego wyliczenia dokumenty i na tej podstawie została poinformowana przez P. Z., że wypłacona przez kredytodawcę należność została zaniżona. Ponadto P. Z. zaoferował pozwanej możliwość skorzystania z usług profesjonalnej firmy, która zajmuje się dochodzeniem takich należności i wykonuje niezbędne wyliczenia. Pozwana wskazała, że P. Z. w okresie od lutego do września 2019r. załatwiał formalności związane z zawarciem umowy cesji, a 21 października 2019r. przedstawił pozwanej do podpisu umowę cesji ze stroną powodową. Pozwana nie została przez pośrednika, ani przez powoda poinformowana o wysokości należnej jej spłaty, w szczególności jaka była wysokość niedopłaty z tytułu rozliczenia wcześniejszej spłaty jej kredytu. Pozwana nie rozumiała, nawet podczas przesłuchania przed Sądem, że strona powodowa oczekiwała, że nabyła od pozwanej wierzytelność w wysokości 35068,12 zł za cenę 3000 zł. Pozwana była przekonana, że strona powodowa chciała odstąpić od umowy przelewu dlatego, że wyliczona niedopłata była niższa niż kwota 3000 zł. Pozwana kategorycznie zaprzeczyła, aby zataiła jakiegokolwiek informacje dotyczące rozliczenia spłaty kredytu z (...) S.A.

Podkreślić należy, że wbrew zarzutom strony powodowej podniesionym w piśmie z 8 stycznia 2021r. (k. 31), pozwana w złożonych zeznaniach udowodniła okoliczności w jakich doszło do zawarcia umowy ze stroną powodową. Pozwana jest konsumentem, a z jej zeznań wynikało, że często korzystała z usług P. Z. z biura pośrednictwa w zawieraniu umów dotyczących kredytów konsumenckich. To P. Z. w ramach prowadzonej działalności poinformował pozwaną o możliwości zbycia wierzytelności, zaś pozwana nie do końca rozumiała, na czym umowa ta miała polegać. Pozwana nie potrafiła samodzielnie zweryfikować prawidłowości wyliczeń dokonanych przez kredytodawcę i to było podstawą do skorzystania z porady pośrednika kredytowego, który jest niewątpliwie specjalistą w tej dziedzinie.

W ocenie Sądu strona powodowa, przerzucając na pozwaną odpowiedzialność za nierzetelne działanie pośrednika, nie przedstawiła żadnych okoliczności dotyczących zawarcia umowy z pozwaną, w szczególności, czy strony bezpośrednio przekazywały sobie informacje dotyczące przedmiotu umowy, a zwłaszcza kto i w jaki sposób sporządził oraz

przedstawił pozwanej do podpisu sporną umowę przelewu. Tymczasem zeznania pozwanej w tym zakresie są wiarygodne i wysoce prawdopodobne. W ocenie Sądu to pośrednik kredytowy P. Z. nawiązał kontakt ze stroną powodową, gdyż z reguły firmy zajmujące się zawodowo obrotem wierzytelnościami wynikającymi z wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego współpracują z pośrednikami zajmującymi się udzielaniem takich kredytów, gdyż profile działalności tych przedsiębiorców są zbieżne.

Stąd zdaniem sądu za prawdziwe uznać należało zeznania pozwanej, w który podała, że strona powodowa wszelkie formalności i uzgodnienia dotyczące umowy zawartej z pozwaną załatwiała z P. Z., któremu dostarczyła wypełniony formularz umowy. P. Z. dysponował też wszelkimi informacjami oraz dokumentami dotyczącymi zawartej przez pozwaną umowy kredytu konsumenckiego, potwierdzeniem spłaty tego kredytu oraz jego rozliczeniem, w tym potwierdzeniem przelewu na konto pozwanej kwoty 33924,38 zł. Zauważyć należy, że strona powodowa ma siedzibę we W., a pozwana mieszka w K.; z treści umowy wynika, że została ona najpierw podpisana przez pozwaną 21 października 2019r., a następnie przez stronę powodową 24 października 2019r. Strona powodowa nie wyjaśniła w jaki sposób przekazała pozwanej do podpisu formularz umowy.

W tych okolicznościach Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom pozwanej, które były logiczne, spójne z pozostałym materiałem dowodowym, a z których wynika, że do zawarcia umowy pomiędzy stronami doszło w wyniku współpracy strony powodowej z pośrednikiem P. Z..

W ocenie Sądu brak było podstaw do przypisania pozwanej zarzutów naruszenia warunków umowy cesji, w szczególności zatajenia prawdziwych informacji dotyczących zbywanej wierzytelności. Wbrew obowiązkowi z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c strona powodowa okoliczności takich nie udowodniła. Nie można, jak sugeruje to strona powodowa, obciążać pozwanej odpowiedzialnością za nierzetelne działanie pośrednika, który faktycznie działał na rzecz i w interesie powoda. Zgodnie z oczekiwaniem strony powodowej, miała ona na podstawie spornej umowy cesji za cenę 3000 zł uzyskać wierzytelność w wysokości 35 068,12 zł. Podkreślić należy, że pozwana nie miała wiedzy jaka wierzytelność pozostała z tytułu rozliczenia kredytu udzielonego jej przez (...) S.A. Jak się okazało, po przeprowadzeniu rozliczenia przez G. L., zbyta na rzecz strony powodowej wierzytelność pozwanej wobec kredytodawcy wynosiła jedynie 1143,76 zł i kwota ta miała zostać wypłacona stronie powodowej.

W ocenie Sądu brak było podstaw do przyjęcia, że w okolicznościach niniejszej sprawy pozwana naruszyła warunki umowy cesji, w szczególności w zakresie udzielenia prawdziwych informacji dotyczących zbywanej wierzytelności. Stąd oświadczenie strony powodowej o odstąpieniu od umowy cesji było bezskuteczne, a zatem brak było podstaw do żądania zwrotu uiszczonej przez powoda ceny zbywanej wierzytelności w kwocie 3000 zł. Na marginesie zauważyć należy, że strona powodowa powołując się na skuteczne jej zdaniem odstąpienie od umowy, nie dokonała zwrotu na rzecz pozwanej uzyskanej od dłużnika pozwanej kwoty 1143,76 zł; nie dokonała też jej potrącenia z dochodzoną kwotą 3000 zł.

Skoro odstąpienie od umowy było bezzasadne, brak było podstaw do obciążenia pozwanej kwotą 300 zł z tytułu kosztów sporządzenia opinii. Niezależnie od tego zauważyć należy, że zasadność naliczenia tej kwoty jest wątpliwa z trzech powodów; po pierwsze wycena ta nie wymagała szczególnych umiejętności, ani wiedzy specjalnej, wystarczająca była umiejętność wykonywania prostych działań matematycznych, a zatem brak było podstaw do przyjęcia, że była ona niezbędna do realizacji umowy przelewu i dochodzenia objętej nią wierzytelności, zwłaszcza że zlecenia jej wykonania dokonała powodowa spółka, która jest profesjonalnym podmiotem, zawodowo trudniącym się obrotem tego typu wierzytelnościami; po drugie opinię tę wykonał członek zarządu powodowej spółki (...), który wystawił fakturę jako prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Kancelaria (...); po trzecie strona powodowa nie przedłożyła dowodu potwierdzającego, że zapłaciła należności 369 zł na rachunek bankowy wystawcy faktury.

Mając to wszystko na uwadze Sąd w całości powództwo oddalił.